

Kr. Dette Forslag blev henvist til et Udvalg, som beskæftigede sig med det med megen Interesse, hvilket var saare naturligt, eftersom den stedse stigende Pladsmangel gjorde det til en meget nødvendig Ting at skaffe Pladser til Veje. Men paa den anden Side stod denne uhyre Udgift af 2½ Mill. Kr. skræmmende for Udvalget. Den 30. Marts afgav Udvalget en Beretning, hvori det udtalte sin levende Erkendelse af, at vel maatte Omsorgen for de sindssyge stille Krav til Statskassen, og det i stigende Grad, men paa den anden Side maatte der dog gaas frem med en vis finansiell Forsigtighed, man maatte se at indrette sig saadan, at det virkelig blev muligt overkommeligt at løse denne enkelte Opgave blandt mange andre af social og human Karakter, som Lovgivningsmagten har at beskæftige sig med. Siden har Rigsdagen ikke haft med Spørgsmaalet at gøre uden gennem Andragender, som have været henviste til Finansudvalget og paa anden Maade. Stedse have vi hørt disse Klager stærkere og stærkere komme frem: Vi ligge derude med vore sindssyge uden at kunne faa dem anbragte. Men nu kommer den højtærede Justitsminister med et Forslag og beder det høje Ting her om at fremme det hurtigt. Dette Forslag gaar ud paa at tilvejebringe de 360 Pladser, hvorom der i 1901 var Tale, og det stilles os i Udsigt, ja, ikke alene stilles i Udsigt, men fremstilles som haandgribelig Virkelighed, at disse Pladser skulle tilvejebringes for et Beløb af 780,000 Kr., altsaa 780,000 Kr. i Aar mod 2½ Mill. Kr. for 3 Aar siden. Over for denne Situation finder jeg kun Anledning til at sige: Lad os fremme dette Forslag hurtigst muligt efter Ministerens Ønske, lad os fremme det uden at gøre det til Genstand for Udvalgsbehandling! Her foreligger et Forslag af en saadan Beskaffenhed, at der ikke er nogen Nødvendighed for at kigge det efter i Sømmene, at kigge paa Vinduer og Døre og se efter, om der kan spares lidt her og lidt der. Der er al mulig Grund til at gaa ud fra, at dette Forslag er saa billigt, som man med Rimelighed kan forlange, og nu ere vi i Marts Maaned, efter den almindelige Beretning Samlingens sidste. Derfor vil det ikke være ønskeligt at opholde Tiden med en Undersøgelse af Detailler, tværtimod er der al Opfordring fra Rigsdagen til at fremme det hurtigt, saa at det kan blive ophøjet til Lov i denne Samling og ikke forsinkes endnu et Aar, hvorved de stakels sindssyge Mennesker, der findes trindt

om i de mange Hjem, fremdeles skulle være til Besvær for disse.

Jeg anbefaler derfor Forslaget til hurtig Fremme her i Tinget, som det foreligger, uden nærmere Detailundersøgelse. Tinget vilde ved en Udvalgsbehandling kun opnaa at forhale Sagen et Aar, og dette er det ikke tilraadeligt at tage Ansvaret for.

K. M. Klausen: Til Finanslovens 2den Behandling var der fra Socialdemokratiets Side foranlediget et Samraad, der netop gik ud paa en Udvidelse af Statens Sindssygeanstalter. Naar vi den Gang bragte Sagen frem, var det, fordi vi fra mange Sider vidste, at der var overordentlig stærk Trang til en saadan Udvidelse. Den Udvej, man har valgt i det sidste Par Aar, at anbringe de uhelbredelige sindssyge omkring paa vore Fattiggaarde, kan man naturligvis vælge, naar man er i Nødtilstand, men det er sikkert ikke nogen heldig Foranstaltning at omdanne vore Fattiggaarde paa Landet til mindre Sindssygehospitaller for de uhelbredelige sindssyge. Der har fra mange Sider lydt stærke Krav om, at der maatte gøres noget, og Klager over, at Stillingen var næsten utaalelig, idet de sindssyge bleve afviste, saa at de ikke kunne komme under passende Behandling. Det glæder mig derfor, at den højtærede Justitsminister nu har forelagt dette Lovforslag om Opførelse af ny Bygningerovre ved Viborg Sindssygeanstalt. Saa vidt man kan se — det er jo ikke mange Oplysninger, der ledsage Lovforslaget —, er det overordentlig billigt, idet man efter Lovforslaget faar 360 Pladser for en Pris af 780,000 Kr., det vil sige lidt over 2,000 Kr. pr. Seng. Det maa sikkert kaldes overordentlig billigt, og hvis det virkelig ogsaa kan blive godt, kunne vi fra den Side set kun være tilfredse med Lovforslaget. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) fremsatte om at lade Lovforslaget nyde hurtig Fremme. Der er overordentlig stærk Trang til Stede, og hvis Lovforslaget skulde henvises til et Udvalg, kunde der være Fare for, at vi endnu i dette Aar ikke fik Sagen gennemført, saa at mange kunne komme til at lide under denne Udsættelse.

Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa et Par andre Spørgsmaal, som jeg rejste samtidig med, at jeg ved Finanslovens 2den Behandling fremsatte Spørgsmaalet til Ministeren, om han ikke vilde udvide vore